तलेखकप्रभामलं यथा,-

इति दुर्गादासः॥ पूर्ग, की, (पूर्व सखमनेनेति। पूज पवने + "क्रापूरविक्थ्यः कित्।" उगाः। १।१२३। इति गन् किंच।) गुवाकमलम्। इत्यमर-टीकायां रायसुकुट: ॥ (यथा, भविष्यपुराये। तालनवसीत्रतकथायाम्।

पू, न शि भोधे। इति कविकल्पद्रमः॥ (क्रा॰-पा॰-उभ॰ सक॰-सेट्।) न गि. जाह्नदी नः पूजनं, की. (पूज+भादे खाट्।) पूजा। अर्घ-पुनातु । पुनीते । कचित् त्राप्रत्यस्थापि पुादि-लात् इस इति वरक्चि:। तेन। "सारणात् पुनते पापं धारणात् पूर्व्वसचितम्। दर्भगालभते मोचमेतद्योगस्य नचणम्॥"

य, पूयते। इति दुर्गाहासः॥

पू, इ य भोधे। इति कविकल्पद्रमः॥ (दिवा॰-चात्म ॰ - सक ॰ - सेट्।) चयं के (चन्न मन्यते। इ

पू, ह भोधे। इति कविकल्पह्मः॥ (भ्वा॰-चात्म॰-सक • - सेट्।) भोध इच खड़ी कर मम्। इ, पवते पापिनं गङ्गा। इति दुर्गोदासः॥

भागवतदानविधानं तु पारायणप्रव्दे दरयम् ॥ पुस्तकमां, त्रि, (पूक्तं किखनादिकं कमे यस्य।) विधादिशिष्णकमीकत्ता। इति इलायुधः॥

वेदशास्त्रादिदानमलं यथा, — "वेदार्थयज्ञप्राकाणि धमीप्राकाणि चैव हि। म खोन खेखियला यो इद्याद्याति स वेदिकम्॥ द्रतिष्टासपुराणानि निख्नि यः प्रयक्ति। बद्धारानसमं पुग्यं प्राप्नोति हिगुगौततम् ॥" इति गार्ड २१५ च्यायः॥ *॥

पुराणस्य च यो दबात् स देवलमवाप्रयात्। भारतहरा जगन् सर्वे सुश्रुतस् श्रुभाश्रमम्। तसात् प्रास्तं प्रयक्षेत ददाद्विपाय कार्तिके॥ वेदविदाच यो ददात् खर्गे कलावयं वसेत्। चात्रविदाच यो ददात्तस्य संस्था न विदाते ॥ चीमि तुल्यपदानानि चीमि तुल्यफलानि च। भास्तं कामद्धा धेनु: पृथिवी चैव भाश्वती॥" र्ति पाद्मोत्तरखर्ड ११० चथाय: ॥ *॥

इति योगिनीतन्त्रे हतीयभागे सप्तमपटनः ॥ *॥ तस्य दानपलं यथा, -विप्राय पुस्तकं इत्वा धर्माशास्त्रस्य च दिज।।

"चारमी च समाप्ती च खेखकं प्रतिपूजयेत्। इर्च गलपृष्णादीवंस्त्रैय सुमनोहरी: ॥ यावद्वरसंखानं प्रतिपत्रे च सन्दरि!। तावद्युगसइसाणि ब्रह्मलोके वसंचिरम्॥" वेतनग्रहणे लेखकस्य दोघो यथा,--"वेतनं यस्तु ग्रक्कीयान् लिखित्वा पुस्तकं स तु। यावदचरसंख्यानं तावच नरके वसेत्॥" भूमी पुस्तक खेखनस्यापन निषेधी यथा.-"न भूमी विलिखेड्डणं मन्तं न पुस्तनं लिखेत्। न सुक्ता पुस्तकं स्थाप्यं न सुक्तमा हरेत् तत्॥ भूतम्पग्रहरी चैव चचरं वाच पुस्तकम्। भूमौ तिष्ठति देवेशि! जनाजनासु मूखता। तदा भवति देवेशि ! तसात्तत् परिवक्येत्॥"

> इति वराचपुराणम्॥ डीप्।) चटका। इति भरतः॥ (बचारत्तरह-स्थितश्कुनिविद्यन्नमस्तीविश्वेवः। यथा, महा-भारते।१२। १३६। ४-१०। "ऋगुष्य राजन् । यद्ष्टतं त्रहादत्तनिवैग्रने । पूजन्या सइ संवादं त्रश्वदत्तस्य भूपते: ॥

मत्पूजनं विधानेन यदी ऋत् परमां गतिन्॥

पूजनी, खो, (पूज्यते इति। पूज + कमीण खुट्।

प्राचीति तां वेद्दिशे वद्ति। तथा पुरः पूजकपूष्ययोच तदागमञ्चाः प्रवदन्ति तान्तु॥" "बुद्धन न च कर्तवं लोभन लर्यान च।

कत्ता। यथा, तिथ्यादितत्ते। "यत्रेव भातुस्त वियत्यदेति

लोकः। इति दुर्गादासः॥ पूजनः, चि. (पूजयतीति। पूज + खुन्।) पूजा-

पूज, क पूजे। इति कविकष्पद्वमः ॥ (चुरा०-पर०-सक ॰ - सेट्।) घष्ठखरी। क, पूजयति गुरु

पूगरोट:, पुं, (पूगवच इव रोटयित सीप्यते प्रका-श्ते इति। रट्+ चच्।) हिनालहचः। इति त्रिकाखप्रीय: ॥

सुश्रुते स्ट्रच्याने ४६ चाधाये। "क्षायमीयमध्रं किश्वत् पूराफलं सरम्॥")

पूराफलं, की. (पूराख गुवाकस्य फलम्।) गुवा-कमलम्। तत्पर्यायः। पूरम् २ चिकागी ३ चिका ४ चिकाणम् ५ सोणाकम् ६ उद्देशम् २ क्रमुकपलम् । इति राजनिधेंग्टः ॥ (यथा,

पुष्य + कप्। कापि चन इत्वम्।) विवाध-समित्यप्रयास्त्रम्। तत्पर्याय:। कृष्टितः १। इति किताख्योषः॥

कटकोल; २ पतद्ग्रह; ३। इति चिकायः-पूगप्याका, स्त्री, (पूगसहितं पुष्यमनिति। पूग-

प्रापीठं, क्षी, (प्राख इन्तचर्कितप्रारसख पीठमाधारपाचम्।) पूगपाचम्। तत्पर्यायः।

पूगपाचं, की, (पूगस्य दन्तचिंतपूगरसस्य चाधारभूतं पाचम्।) पूगपीटम्। पिकहानी। इति भाषा। तत्पर्यायः। फरवकम् २। इति चारावली॥

कित ।) गुवाकः । सम्ब्रहः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते। ६। २१। १४। "चनन्ततेना गोविन्दः प्राचुपूरोष्ठ निर्वेषः। पुरुष: सनातनतमी यत: क्षणास्तती जय: ॥") क्नः। भावः। कएटिकष्टचः। इति प्रस्द-

तन सुखं प्रदातवं तालख पलसुत्तमम्॥") पूगः, पुं, (पूयते विनेति। पून् + "कापूख किथः कित्।" उगा॰।१।१२३। इति गन्। स च

"पिछखर्ज्रं जातिस एला चैव हरीतकी। नारिकेलं तथा पूर्ग रम्भापक फलनाथा।

> 8 दिखसानीयम् ५ उद्वर्तनम् ६ उच्छोदक-स्नानम् ७ कनकक्तसस्यतसक्ततीयांभिषेकः प्धीतवस्तपरिमार्जनम् ८ त्रारणदुकूलपरि-धानम् १० अरगदुक्तोत्तरीयम् ११ आर्तप-मखपप्रवेशनम् १२ चार्वयमणिपीठीयवेश्नम् १३ चन्दनाग्रकुकुमकपूरकस्त्रीरोचनादिख-गत्यस्वीङ्गागुर्वेषनम् १४ के प्रभारस्य काला-गुरुध्यमसिकामाजतीजाती चम्पकाश्रोकश्त-पनपूर्वाचरीपुनामककारयूथीसर्वनुंकुसुम-मालाभूषणम्१५ भूषणमण्डपप्रवेशनम्१६भूषण-मिं विषी दोपवेश्वन् १० नवमि विसुक्ष्टम् १८ चन्द्रभ्वलम् १८ सौमन्तसिन्द्रम् १० तिलक-रतम् २१ कालाञ्चनम् २२ कर्णपालीयुगलम् २३ नामाभरगम् २८ छाधरयावकः २५ यथन-भूतगम् २६ कनकचित्रपदकम् २० मधापदकम् २८ सुक्तावितः २६ एकावितः ३० देवच्चन्दकः ३१ नेयूरयुगलचतुरयम् ३२ वलयावलि: ३३ जिम्मेकावितः ३४ का भी दाम ३५ कटिस्चम् ३६ ग्रोभाखाभरणम् ३० पाइकटकम् ३८

> रत्ननृपुरम् ३८ पादाङ्गरीयकम् ४० रककरे

रतादि तत्रवाधाये विकारणी दश्यम्॥) कथिकु विचर्चे थ।" ३।३।१०५। दति चाड्। शब्दरत्रावलो ॥ (यथा, रामाययो ।१।५१।५। वन्ये रपाइरत् पूजां पूजाई सर्वदेश्वनाम्॥") तस्याः सामान्यानुष्ठानं यथा,-"आदाष्ट्यादिकनामः करउहिस्ततः परम्। चाङ्ग्रालियापकन्यासी हृदादिन्यास एव च ॥ तालन्यस दिग्बन्धः प्रामायामस्ततः परम्। ध्यानं पूजा जपसेव सर्वतन्त्रे ज्यां विधि: ॥" इति तलसारे यामलः ॥

प्रक्तिविषये चतु:बिंहरपचारा यदा,—

चासनारोपणम् १ सुगन्धितेलाभ्यकः २ सच्चन-

भालापविभागम् इ मञ्जनसरिणपीठीपविभागम्

ध्नात ॥" पूजा, स्त्री, (पूजनमिति। पूज + "चिनिप्जि-नतराप्।) पूजनम्। तत्पर्यायः। नसस्या २ व्ययचिति: ३ सपया ४ व्यर्वा ५ व्यर्केगा ६। रत्यमर:। २। १। ३५॥ तुति: १। इति "अपि रामे महाभागा मम माता यशस्त्रनी।

काम्पिल्ये असदत्तस्य खनाःपुरनिवासिनी। पूजनी नाम प्रकृतिशींचंकालं सङ्घेषिता । रतज्ञा सर्वभूतानां यथा वे जीवजीयक:। सर्वज्ञा सर्वतन्त्रज्ञा तियंगयोगि गतापि सा श्रामित्रजाता सा तत्र पुत्रमेकं सुवर्धसम्। समकालच राज्ञीशिप दंयां पुत्री यजायत ॥ तयोर्घे कतज्ञा सा खेचरी पूजनी सदा। समुद्रतीरं सा गला चाजकार पलद्रयम् ॥ पुरार्थेष खपुत्रसा राजपुत्रसा चैव ह ॥ फलमेकं सुतायादादानपुत्राय चापरम्। व्यन्दताखाद्सङ्घं बलतेजोऽभिवर्डनम् ॥ चादायादाय चेवान् तयो: प्रादात् पुन:पुन:। ततीरगच्छत् परां दृद्धिं राजपुत्तः फला-

पना